

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όταν απαιτούνται διαφορετικές άδειες, αφενός, για τα έργα υποδομής για έναν αερολιμένα με διάδρομο προσγειώσεως τουλάχιστον 2 100 μέτρων και, αφετέρου, για την εκμετάλλευση του αερολιμένα αυτού, και όταν η τελευταία άδεια –περιβαλλοντική άδεια– χορηγείται μόνο για ορισμένο διάστημα, πρέπει τότε ο όρος «κατασκευή», που χρησιμοποιείται στο σημείο 7, στοιχείο α', του παραρτήματος I της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, να νοηθεί υπό την έννοια ότι μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων πρέπει να εκπονηθεί όχι μόνο για την πραγματοποίηση έργων υποδομής, αλλά και για την εκμετάλλευση του αερολιμένα;
- 2) Ισχύει αυτή η υποχρέωση αξιολογήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και για την ανανέωση της περιβαλλοντικής άδειας του αερολιμένα, είτε η ανανέωση αυτή δεν συνδυάζεται με κάποια μετατροπή ή επέκταση του αερολιμένα είτε όντως επιδιώκεται με την ανανέωση μια τέτοια μετατροπή ή επέκταση;
- 3) Όσον αφορά την υποχρέωση εκπονήσεως μελέτης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο πλαίσιο της ανανέωσης μιας περιβαλλοντικής άδειας για έναν αερολιμένα, έχει σημασία αν σχετικά με προηγούμενη άδεια εκμεταλλεύσεως έχει ήδη εκπονηθεί μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων και αν ο αερολιμένας βρισκόταν υπό εκμετάλλευση τη στιγμή που ο κοινοτικός ή ο εσωτερικός νομοθέτης εισήγαγε την υποχρέωση εκπονήσεως μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων;

(1) ΕΕ L 175, σ. 40.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) στις 20 Ιουλίου 2009 — T-Mobile (UK) Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-276/09)

(2009/C 267/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: T-Mobile (UK) Ltd

Εφεσίβλητοι: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της απαλλασσόμενης από τον ΦΠΑ υπηρεσίας, η οποία «[έχει] ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων και [συνεπάγεται] νομικές και οικονομικές μεταβολές»;

Ειδικότερα:

 - α) Ισχύει η απαλλαγή για υπηρεσίες οι οποίες, άλλως, δεν θα ήταν απαραίτητο να παρασχεθούν από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τα οποία (i) χρεώνουν κάποιο λογαριασμό, (ii) καταχωρίζουν αντίστοιχη πίστωση σε άλλο λογαριασμό ή (iii) διενεργούν κάποια πράξη που μεσολαβεί μεταξύ των ενεργειών (i) και (ii);
 - β) Ισχύει η απαλλαγή για υπηρεσίες μη περιλαμβανόμενες τη χρέωση και την αντίστοιχη πίστωση λογαριασμού, αλλά οι οποίες, σε περίπτωση που το αποτέλεσμα είναι η μεταφορά κεφαλαίων, μπορούν να θεωρηθούν ως η αιτία της μεταφοράς αυτής;
- 2) Καλύπτει η φοροαπαλλαγή που προβλέπει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 3, της έκτης οδηγίας (1) για «εργασίες οι οποίες αφορούν πληρωμές [ή] μεταφορές» τις υπηρεσίες πληρωμής με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα και περαιτέρω επεξεργασίας των πληρωμών αυτών, όπως οι υπηρεσίες τις οποίες παρέχει ο φορολογούμενος στην παρούσα υπόθεση; Ειδικότερα, όταν η εκ μέρους του φορολογούμενου διαβίβαση των λεγόμενων τελικών αρχείων πληρωμών στο τέλος κάθε ημέρας έχει ως αποτέλεσμα την αυτόματη χρέωση του λογαριασμού του πελάτη με αντίστοιχη πίστωση του λογαριασμού του ως άνω φορολογούμενου, εμπίπτουν οι σχετικές υπηρεσίες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 3;
- 3) Εξαρτάται η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα από το αν ο φορολογούμενος ζητεί ο ίδιος τη χορήγηση των κωδικών που απαιτούνται για την περαιτέρω διαβίβαση των σχετικών στοιχείων στο τραπεζικό σύστημα πληρωμών ή αν οι σχετικοί κωδικοί του παρέχονται από την τράπεζα με την οποία συνεργάζεται;
- 4) Καλύπτει η φοροαπαλλαγή που προβλέπει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 1, της έκτης οδηγίας για «διαπραγμάτευση πιστώσεων» υπηρεσίες όπως αυτές που παρέχει ο φορολογούμενος στην παρούσα υπόθεση όσον αφορά πληρωμές μέσω πιστωτικής κάρτας, όταν, λόγω της παροχής των υπηρεσιών αυτών, ο λογαριασμός της πιστωτικής κάρτας του πελάτη χρεώνεται με ένα επιπλέον ποσό;
- 5) Ισχύει η φοροαπαλλαγή που προβλέπεται για «εργασίες οι οποίες αφορούν πληρωμές [ή] μεταφορές [χρηματικών ποσών]» προκειμένου για υπηρεσίες εισπράξεως οφειλών και επεξεργασίας πληρωμών που πραγματοποιούνται μέσω τρίτων, όπως αυτές που παρέχει ο φορολογούμενος μέσω του Ταχυδρομείου και των καταστημάτων PayPoint στην παρούσα υπόθεση;
- 6) Ισχύει η φοροαπαλλαγή που προβλέπεται για «εργασίες οι οποίες αφορούν πληρωμές [ή] μεταφορές» προκειμένου για υπηρεσίες εισπράξεως οφειλών και επεξεργασίας πληρωμών που πραγματοποιούνται με επιταγή αποστελλόμενη στον φορολογούμενο ή στον εκπρόσωπό του, όπου οι πληρωμές αυτές πρέπει να τύχουν περαιτέρω επεξεργασίας από τον φορολογούμενο και την τράπεζά του;

- 7) Ισχύει η φοροαπαλλαγή που προβλέπεται για «εργασίες οι οποίες αφορούν πληρωμές [ή] μεταφορές» προκειμένου για υπηρεσίες, όπως αυτές που παρέχει ο φορολογούμενος στην παρούσα υπόθεση, εισπράξεις οφειλών και επεξεργασίας πληρωμών που πραγματοποιούνται σε ταμείο τράπεζας προς πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού του φορολογούμενου μέσω του τραπεζικού συστήματος;
- 8) Ποια ειδικότερα στοιχεία πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να κριθεί αν αποτελεί [αντάλλαγμα για μια] χωριστή υπηρεσία για τους σκοπούς εφαρμογής του ΦΠΑ μια χρέωση (όπως το τέλος ξεχωριστής πληρωμής στην παρούσα υπόθεση) που επιβάλλει φορολογούμενος έμπορος σε πελάτες του ανάλογα με τον συγκεκριμένο τρόπο που επιλέγει ο κάθε πελάτης για να πληρώσει τον φορολογούμενο, όταν ο τρόπος αυτός αναφέρεται ειδικά στο έντυπο της σχετικής συμβάσεως και αναγράφεται χωριστά στους αναλυτικούς λογαριασμούς των πελατών;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Court of Session (Scotland), Edinburgh (Ηνωμένο Βασίλειο), στις 21 Ιουλίου 2009 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά RBS Deutschland Holdings GmbH

(Υπόθεση C-277/09)

(2009/C 267/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Εφεσίβλητη: RBS Deutschland Holdings GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

Σε περίπτωση όπως αυτή της παρούσας υποθέσεως, κατά την οποία:

- α) γερμανική θυγατρική εταιρία τράπεζας του Ηνωμένου Βασιλείου αγοράζει στο Ηνωμένο Βασίλειο αυτοκίνητα οχήματα με σκοπό να τα διαθέσει μέσω χρηματοδοτικής μισθώσεως σε μη συνδεδεμένη με αυτήν επιχείρηση του Ηνωμένου Βασιλείου και καταβάλλει φόρο προστιθέμενης αξίας επί της αγοράς αυτής;
- β) κατά την εφαρμοστέα στο Ηνωμένο Βασίλειο ρύθμιση, οι παραδόσεις οι οποίες συνιστανται στην εκμίσθωση αυτοκινήτων οχη-

μάτων θεωρούνται ως παροχή υπηρεσιών που έλαβε χώρα στη Γερμανία και, ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται σε φόρο προστιθέμενης αξίας στο Ηνωμένο Βασίλειο, ενώ κατά τη γερμανική νομοθεσία οι παραδόσεις αυτές θεωρούνται ως παραδόσεις αγαθών στο Ηνωμένο Βασίλειο και, ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται στη Γερμανία σε φόρο προστιθέμενης αξίας, έτσι ώστε οι παραδόσεις αυτές σε αμφότερα τα κράτη μέλη να μην υπόκεινται σε φόρο προστιθέμενης αξίας;

- γ) η τράπεζα στο Ηνωμένο Βασίλειο προκειμένου να αποκομίσει το φορολογικό όφελος το οποίο συνίσταται στο ότι επί των χρηματοδοτικών μισθωμάτων δεν επιβάλλεται φόρος προστιθέμενης αξίας επιλέγει ως χρηματοδοτική εκμίσθωτρια τη γερμανική θυγατρική της εταιρία και καθορίζει τη διάρκεια της χρηματοδοτικής μισθώσεως κατ' ανάλογο τρόπο;
- 1) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας (¹) για τον φόρο προστιθέμενης αξίας (νυν άρθρο 169, στοιχείο α', της οδηγίας για τον φόρο προστιθέμενης αξίας) την έννοια ότι η διάταξη αυτή παρέχει τη δυνατότητα στις φορολογικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου να αρνηθούν την εκ μέρους της γερμανικής θυγατρικής εταιρίας έκπτωση του φόρου εισροών ο οποίος καταβλήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο για την αγορά των αυτοκινήτων οχημάτων;
- 2) Στο πλαίσιο της απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το εθνικό δικαστήριο να εξετάσει επίσης τη δυνατότητα εφαρμογής της αρχής της απαγορεύσεως των καταχρηστικών πρακτικών;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: η έκπτωση του φόρου εισροών κατά την αγορά αυτοκινήτων οχημάτων αντιβαίνει στον επιδιωκόμενο με τη σχετική διάταξη της έκτης οδηγίας σκοπό και πρέπει, κατά συνέπεια, να θεωρηθεί ότι πληρούται η πρώτη προϋπόθεση μιας καταχρηστικής πρακτικής κατά την έννοια της σκέψεως 74 της αποφάσεως του Δικαστηρίου C-255/02, Halifax plc, σε συνδυασμό, μεταξύ άλλων, με την αρχή της ουδετερότητας του φόρου;
- 4) Επίσης σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει το δικαστήριο να λάβει υπόψη του ότι οι σχετικές πράξεις σκοπούν κυρίως στην αποκόμιση φορολογικού οφέλους, ώστε να πληρούται η δεύτερη προϋπόθεση για την ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής, όπως εκτιθείται στη σκέψη 75 της ανωτέρω αποφάσεως του Δικαστηρίου, στην περίπτωση κατά την οποία στο πλαίσιο συμφωνίας μεταξύ δύο ανεξάρτητων μεταξύ τους συμβαλλομένων, η επιλογή μιας γερμανικής θυγατρικής εταιρίας για την παροχή των υπηρεσιών χρηματοδοτικής μισθώσεως αυτοκινήτων οχημάτων προς πελάτες ευρισκόμενους στο Ηνωμένο Βασίλειο και η επιλογή των όρων της σχετικής συμβάσεως, γίνεται προς τον σκοπό της αποκομίσεως φορολογικού οφέλους συνιστάμενου στη μη επιβολή φόρου προστιθέμενης αξίας επί των χρηματοδοτικών μισθωμάτων;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).